

ต้นกำเนิด "ร่ม"

นำเสนอเมื่อ : 7 มี.ค. 2552

ต้นกำเนิด "ร่ม"

ภาพประกอบจากอินเทอร์เน็ต

.....

ร่มกำเนิดขึ้นเมื่อ ๓,๕๐๐ ปีมาแล้วในดินแดนเมโสโปเตเมียเป็นเครื่องหมายแสดงตำแหน่งและเกียรติยศ ร่มเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ต่อเนื่องเสริมขึ้นจากพัด ร่มยุคแรกเริ่มไม่ได้ทำหน้าที่ปกป้องชาวเมโสโปเตเมียจากการเปียกฝน เพราะฝนแทบจะไม่ตกเลยในดินแดนทะเลทรายแห่งนี้ แต่ร่มช่วยป้องกันพวกเขาจากแสงแดดอันร้อนแรง เป็นเวลาต่อมาอีกหลายศตวรรษที่ร่มทำหน้าที่เพียงบังแดด ขอให้จริงนี้เห็นได้อย่างชัดเจนจากคำว่า ร่ม-umbrella มีรากศัพท์จากคำภาษาละติน “umbra” ซึ่งแปลว่า “บังแดด”

พอถึงราว ๑,๒๐๐ ปีก่อนคริสตกาล ร่มของชาวอียิปต์เริ่มมีความสำคัญในแง่ของศาสนา ในยุคนั้นเชื่อกันว่าแผ่นฟ้าทั้งหมดคือร่างกายของเทพธิดานัต ซึ่งแผ่ปกคลุมโลกเฉกเช่นร่มคันใหญ่มหึมา เทพธิดานัตสวมผ้าพันผิวโลกด้วยนิ้วเท้าและปลายนิ้วมือของเธอเท่านั้น ด้วยความเชื่อดังกล่าว ร่มซึ่งมนุษย์สร้างขึ้นจึงเปรียบเสมือนภาคหนึ่งขององค์เทพธิดานัตบนพื้นโลก และจะกางเหนือศีรษะของผู้สูงศักดิ์เท่านั้น การได้รบเชิญให้ยืนภายใต้ร่มของกษัตริย์ถือเป็นเกียรติยศสูงสุด ร่มเงาที่เปรียบได้กับการปกป้องคุ้มครองของกษัตริย์ วัสดุที่ใช้ทำร่มในสมัยนั้นเป็นวัสดุชนิดเดียวกับที่ใช้ทำพัด ได้แก่ ใบเฟินขนนก และต้นกกที่ตีแผ่ออก

ชาวกรีกและชาวโรมันได้หยิบยืมหลายสิ่งจากวัฒนธรรมของชาวอียิปต์ รวมทั้งการใช้ร่ม แต่พวกเขาถือต่างออกไปว่าร่มเป็นของใช้เฉพาะสตรีเท่านั้น ผู้ชายแทบจะไม่ใช้ร่มกันเลยมีเพียงโอกาสเดียวเท่านั้นที่ผู้ชายกรีกจะถือร่มได้โดยไม่ถูกมองจากผู้คนรอบข้างว่าประหลาด นั่นคือเมื่อเขากำลังร่มนั้นให้แก่เพื่อนหญิงที่มาด้วยกัน

ผู้หญิงโรมันเป็นผู้ริเริ่มทำน้ำมันลงบนร่มกระดาษเพื่อให้สามารถกันน้ำได้ นักประวัติศาสตร์โรมันบันทึกไว้ว่า ฝนตกปรอย ๆ ที่โรงละครครึ่งวงกลมกลางแจ้ง เป็นสาเหตุให้ผู้ชายสวมเสื้อกันฝนตามงานสาธารณะเกิดขึ้นและลุกลามใหญ่โต จนกระทั่งในศตวรรษที่ ๑ แห่งคริสตกาล ประเด็นโต้แย้งนี้ขึ้นไปถึงจักรพรรดิโดมิเทียนในที่สุดทรงตัดสินเขาข้างฝ่ายสตรี โดยอนุญาตให้สามารถใช้ร่มกันฝนได้ในที่สาธารณะ

ร่มบังแดดและร่มกันฝนยังคงเป็นของใช้เฉพาะสตรีมาจนถึงศตวรรษที่ ๑๘ ในยุโรปและหลังจากนั้นในอเมริกา ส่วนผู้ชายจะสวมเพียงหมวกและยอมเปียกปอนเมื่อฝนตก นักเขียนชาวฝรั่งเศสคนหนึ่งเขียนบรรยายอารมณ์ความรู้สึกของคนยุโรปต่อ

ผู้ชายที่ถือร่มไว้ว่า “ถ้าผู้หญิงฝรั่งเศสเห็นผู้ชายคนใดถือร่มติดตัว พวกหล่อนจะลงความเห็นว่ายายผู้นั้นช่างอ่อนแอไม่สมเป็นชายเลย”

โจนาส แชนเวย์ สุภาพบุรุษชาวอังกฤษ คือนุคคลแรกที่ทำให้ร่มเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าเป็นเครื่องช่วยป้องกันฝนสำหรับผู้ชาย ซึ่งกว่าจะประสบความสำเร็จ สามารถเปลี่ยนค่านิยมเก่าได้ เขาต้องใช้เวลาอดทนอย่างยิ่งยวด ผ่านผ่านการดูถูกเหยียดหยามล้อเลียนจากสังคม เริ่มในปี ค.ศ. ๑๗๕๐ แชนเวย์จะพกร่มติดตัวเสมอเวลาออกนอกบ้าน ไม่ว่าฝนจะตกหรือแดดจะออก บรรดาคนรู้จักในวงการธุรกิจต่างมองว่าเขาเป็นกะเทย พวกเขาวิ่งตามขางถนนจะโหล่าเมื่อเขาเดินผ่านไปสวนพวกคนขับรถม้าก็มักจะแกล้งแล่นรถผ่านหลุมบ่อที่มีน้ำขังให้โคลนกระเซ็นเปรอะเปื้อนเสื้อผ้าของแชนเวย์ เพราะพวกเขาเกรงว่าถ้าการไชร่มเพื่อกันฝนเกิดเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย การทำมาหากินของพวกเขาจะถูกกระทบโดยตรง

แต่แชนเวย์ไม่เคยท้อแท้ เขาถือร่มติดตัวเสมอตลอดช่วง ๓๐ ปีหลังของชีวิต ในไม่ช้าพวกผู้ชายค่อย ๆ เริ่มตระหนักว่าการลงทุนซื้อร่มเพียงครั้งเดียว ถูกกว่าการเรียกรถมาทุกครั้งที่ฝนตก ยิ่งโดยเฉพาะในกรุงลอนดอนด้วยแล้วจะเป็นการประหยัดอย่างมหาศาล บางทีอาจจะเป็นเพราะความจำเป็นทางเศรษฐกิจ หรือจะเป็นด้วยความคุ้นชินตา ในที่สุดตราประทับของความอ่อนแอ ความไม่เป็นชายที่ติดมากับร่มก็ถูกลบลงไป ก่อนที่โจนาส แชนเวย์ จะถึงแก่กรรม ในปี ๑๗๘๖ สุภาพบุรุษชาวอังกฤษต่างพากันพาร่มติดตัวกันทั่วหน้าในวันที่ครึ้มฟ้าครึ้มฝน